

II Księga Kronik

Rozdział 9

1. Również i królowa Saby, usłyszawszy o sławie Salomona, przybyła, aby przez roztrząsanie trudnych zagadnień wypróbować Salomona w Jerozolimie. [Przybyła] ze świetnym orszakiem, z wielbłędami dźwigającymi wonności i bardzo dużo złota oraz drogocennych kamieni. Następnie przyszła do Salomona i odbyła z nim rozmowę o wszystkim, co postanowiła. 2. Salomon zaś udzielił jej wyjaśnień dotyczących wszystkich zagadnień przez nią poruszonych. Nie było zagadnienia nie znanego Salomonowi, którego by jej nie wyjaśnił. 3. Gdy królowa Saby ujrzała całą mądrość Salomona oraz pałac, który zbudował, 4. jak również zaopatrzenie jego stołu w potrawy i napoje, i mieszkanie jego dworu, stanowiska usługujących mu, jego szaty, jego podczaszych i ich ubiory, i całopalenia, które składał w świątyni Pańskiej - wówczas wpadła w zachwyt. 5. Dlatego przemówiła do króla: Prawdziwe były wieści, które usłyszałam w moim kraju o twoich dziełach i o twej mądrości. 6. Jednak nie dowierzałam tym wieściom, dopóki sama nie przyjechałam i nie zobaczyłam na własne oczy, że nawet połowy mi nie opowiedziano o ogromie twej mądrości. Przewyższyłeś wszystko, co o tobie słyszałam. 7. Szczęśliwe twoje żony, szczęśliwi twoi słudzy! Oni wciąż stoją przed twoim obliczem i wsłuchują się w twoją mądrość. 8. Niech będzie błogosławiony Pan, Bóg twój, który ciebie upodobał sobie, aby cię osadzić na swoim tronie jako króla [oddanego] Panu, Bogu swemu. Z miłości, jaką twój Bóg żywi względem Izraela, [chcąc] zapewnić mu trwanie na wieki, ustanowił cię nad nim królem, abys wykonywał prawo i sprawiedliwość. 9. Następnie dała królowi sto dwadzieścia talentów złota i bardzo dużo wonności oraz drogocennych kamieni. Nigdy nie było więcej wonności od tych, które królowa Saby dała królowi Salomonowi. 10. Także słudzy Hurama i słudzy Salomona, którzy przywozili złoto z Ofiru, sprowadzali drewno sandałowe i drogocenne kamienie. 11. Z tego drewna sandałowego król zrobił podłogi do świątyni Pańskiej i do pałacu królewskiego oraz cytry i harfy dla śpiewaków. Takich, jak te, nie widziano przedtem w ziemi judzkiej. 12. Król Salomon zaś podarował królowej Saby wszystko, do czego okazała upodobanie i czego pragnęła, i dał jej więcej, aniżeli sama przywiozła królowi. Niebawem wyruszyła w drogę powrotną do swego kraju wraz ze swymi sługami. 13. Waga złota, które co rok dostarczano Salomonowi, wynosiła sześćset sześćdziesiąt sześć talentów złota, 14. oprócz opłat handlarzy i kupców wędrownych, którzy je wnosili. Wszyscy królowie arabscy i namiestnicy krajowi przynosili złoto i srebro Salomonowi. 15. Sporządził zatem król Salomon dwieście tarcz z kutego złota, a na każdą tarczę wychodziło sześćset [syklów] kutego złota. 16. Ponadto trzysta puklerzy z kutego złota; na każdy puklerz wychodziło trzysta syklów złota. Umieścił je król w "Domu Lasu Libanu". 17. Następnie król sporządził wielki tron z kości słoniowej, który wyłożył czystym złotem. 18. Tron miał sześć stopni i podnózek ze złota oraz poręcze po obu stronach siedzenia, a przy poręczach stały dwa lwy. 19. Na sześciu stopniach stało tam po obu stronach dwanaście lwów. Czegoś takiego nie wykonano w żadnym królestwie. 20. Wszystkie też naczynia,

z których pił król Salomon, były złote, również szczerozłote były wszelkie naczynia "Domu Lasu Libanu". Nie było srebra: nie ceniono go w czasach Salomona. **21.** Król bowiem posiadał okręty, które ze sługami Hurama pływały do Tarszisz. Co trzy lata przybywały okręty z Tarszisz, przywożąc złoto i srebro, kość słoniową oraz małpy i pawie. **22.** Dzięki temu król Salomon bogactwem i mądrością przewyższał wszystkich królów ziemi. **23.** Wszyscy więc królowie ziemi udawali się do Salomona, by posłuchać mądrości, jaką Bóg obdarzył jego serce. **24.** Każdy zaś z nich składał corocznie swój dar: naczynia srebrne i naczynia złote, szaty czy też zbroje lub wonności, konie albo muły. **25.** Miał więc Salomon cztery tysiące przegród dla koni i rydwanów oraz dwanaście tysięcy jeźdźców. Rozmieszczył ich w miastach rydwanów i przy królu w Jerozolimie. **26.** Panował on wówczas nad wszystkimi królami od Rzeki aż do ziemi filistyńskiej i aż do granicy Egiptu. **27.** Srebra zaś król złożył w Jerozolimie tyle, ile kamieni, a cedrów - ile sykomor na Szefeli. **28.** Przywożono też dla Salomona konie z Egiptu i ze wszystkich krajów. **29.** A czyż pozostałe dzieje Salomona, od pierwszych do ostatnich, nie są opisane w Kronice Proroka Natana i w Proroctwie Achiasza z Szilo, i w Widzeniu "Widzącego"? Jedo w sprawie Jeroboama, syna Nebata? **30.** Królował zatem Salomon w Jerozolimie nad całym Izraelem w ciągu czterdziestu lat. **31.** Spoczął Salomon ze swoimi przodkami i pochowano go w Mieście Dawida, jego ojca. A jego syn, Roboam, został w jego miejsce królem.